

14 -03- 2019

Republika Hrvatska
Upravni sud u Zagrebu
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6 i 8

14 -03- 2019

513

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu Janji Topol Fulir, uz sudjelovanje zapisničarke Spomenke Đurđević, u upravnom sporu tužitelja WinCon d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, OIB: 60681512734, kojeg zastupa Miroslav Rendić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Josip Kozjak i Miroslav Rendić, iz Varaždina, Franjevački trg 11, protiv tuženika Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, OIB:18683136487, uz sudjelovanje zainteresirane osobe K Tekstil d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, radi predstečajne nagodbe, 8. ožujka 2019.,

presudio je

1. Poništavaju se rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, klasa: UP/II-423-01/15-01/541, ur. broj: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016., rješenje Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, ur. broj: 04-06-15-8016-51 od 16. srpnja 2015. i rješenje Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, ur. broj: 04-06-15-8016-52 od 21. srpnja 2015., te se predmet vraća na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu.
2. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika UP/II-423-01/15-01/541, ur. broj: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, ur. broj: 04-06-15-8016-51 od 16. srpnja 2015., koje je ispravljeno rješenjem klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, ur. broj: 04-06-15-8016-52 od 21. srpnja 2015. Navedenim prvostupanjskim rješenjem u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom K Tekstil d.o.o. Varaždin utvrđene su tražbine vjerovnika u iznosima prema tablici koja je sastavni dio rješenja, utvrđeno je da ukupan iznos utvrđenih tražbina iznosi 70.775.011,73 kn, da osporenih tražbina nema, te da ukupan iznos prijavljenih tražbina iznosi 70.347.598,88 kn (točke 1. i 2. izreke). Istim rješenjem utvrđen je izlučni vjerovnik kako je navedeno u tablici koja je sastavni dio rješenja, utvrđeno je da iznos osporenih tražbina ne prelazi 25% vrijednosti prijavljenih tražbina, da su se stekli uvjeti za nastavak postupka te da žalba ne odgađa izvršenje rješenja (točke 3. do 5. izreke prvostupanjskog rješenja).

U prvostupanjskom rješenju uopće nije obuhvaćena prijavljena tražbina tužitelja.

Pravodobno podnesenom tužbom tužitelj je osporio odluku tuženika kao nezakonu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Naveo je da u prvostupanjskim rješenjima nije utvrđena tražbina tužitelja kao vjerovnika, iako je na temelju prijave tražbine bilo potrebno utvrditi njegovu tražbinu u iznosu od 6.294.082,89 kn.

Tužitelj smatra da je prijava njegove tražbine osnovana, budući da je uz prijavu tražbine dostavio zemljišnoknjižni izvadak iz kojeg je vidljivo da je tužitelj vlasnik nekretnine na kojoj je upisano založno pravo u iznosu od 1.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti u korist Hypo Alpe-Adria bank d.d., a sve vezano uz Aneks II Ugovora o odobrenju okvira za financijsko praćenje broj 131-4/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine sklopljenog 10. rujna 2009., da iz navedenog proizlazi da bi Hypo Alpe-Adria bank d.d. imalo pravo pokrenuti postupak prisilne naplate te se naplatiti iz predmeta zaloga tj. iz nekretnine u vlasništvu tužitelja, čime bi tužitelj stekao regresno pravo prema dužniku predstečajne nagodbe (ovdje zainteresiranoj osobi), da je tužitelj kao vjerovnik prijavio trenutno potraživanje Hypo Alpe-Adria bank d.d. u iznosu od 6.294.092,89 kn kako to proizlazi iz otvorenih stavki iz prijave tražbine vjerovnika. Smatra da su osporavana rješenja sama sebi proturiječna, budući da prvostupanjsko tijelo istima utvrđuje regresno pravo tužitelja kao vjerovnika prema dužniku, u slučaju ako bi došlo do prodaje predmetne nekretnine, a ujedno osporava potencijalnu visinu regresne tražbine tužitelja i to na način da u cijelosti odbacuje prijavljenu tražbinu. Predlaže sudu da poništi osporavana rješenja te da vrati predmet na ponovni postupak.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja te je predložio da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba, ujedno dužnik u postupku predstečajne nagodbe K Tekstil d.o.o. Varaždin, je u odgovoru na tužbu navela da tužbu smatra u cijelosti osnovanom.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti zamjenika opunomoćenika tužitelja te u odsutnosti tuženika i zainteresirane osobe koji nisu opravdali svoj nedolazak. Urednim pozivanjem na raspravu strankama je dana mogućnost izjasniti se o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora sukladno odredbi čl. 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje ZUS).

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, sud je pročitao isprave u spisu i spis tuženika.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz spisa tuženika proizlazi da je prvostupanjsko rješenje doneseno na temelju odredbe članka 60. stavka 7. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine broj: 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13., dalje u tekstu: ZFPPN) na ročištu za utvrđivanje tražbina, a sastavni dio navedenog rješenja je tablica utvrđenih tražbina imenovanog dužnika.

Tuženik je odbio kao neosnovanu žalbu izjavljenu protiv prvostupanjskog rješenja navodeći da je u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom 16. srpnja 2015. održano ročište za utvrđivanje tražbina na kojemu su u skladu s odredbom članka 60. stavka 2. i 3. ZFPPN-a utvrđene tražbine vjerovnika. Naveo je da je nesporno vjerovnik, ovdje tužitelj, prijavio tražbinu u iznosu od 6.294.092,89 kn, te da je njegova prijava tražbine odbačena rješenjem Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-15-8016-50 od 17. srpnja 2015., nakon što po zaključku Nagodbenog vijeća da dostavi pravni osnov nije dostavio valjani pravni osnov na temelju kojeg prijavljuje spornu tražbinu u citiranom iznosu. Rješenjem tuženika, kako proizlazi iz obrazloženja, u odvojenom žalbenom postupku, odbijena je žalba izjavljena protiv naprijed citiranog rješenja od 17. srpnja 2015. nakon što je utvrđeno da je vjerovnik WinCon d.o.o. neosnovano i nezakonito prijavio buduću tražbinu koju dužnik nije priznao. Nadalje tuženik je naveo da u postupku predstečajne nagodbe zakon ne propisuje prijavljivanje i/ili priznavanje buduće tražbine koja tek može, ali ne mora nastati. Ovo tim više što je zakonom propisan način priznavanja dospjelih i nedospjelih tražbina, ali ne i budućih, jer bi priznavanjem takve tražbine vjerovnik suprotno kogentnim propisima stekao ovršnu ispravu za potraživanje koje nije nastalo niti fakturirano, niti dospjelo, obzirom da predstečajna nagodba ima snagu ovršne ispravu za vjerovnike u iznosima za koje su im tražbine utvrđene. Tuženik je naveo da je nesporno da je vjerovnik WinCon d.o.o. vlasnik pojedinih nekretnina na kojima je upisana hipoteka u korist Hypo Alpe-Adria bank d.d. u iznosu 6.294.092,89 kn (pogrešno navedeno, radi se o 1.500.000,00 eura upisane hipoteke), ali se ne može smatrati da isti ima tražbinu prema dužniku u cjelokupnom iznosu upisane hipoteke, a u slučaju eventualne aktivacije založnog prava u korist banke vjerovnik će imati regresno pravo prema dužniku. Tuženik je naveo da su predmet predstečajne nagodbe bila nesporna dugovanja i potraživanja koja su u postupku utvrđena na temelju dostavljene vjerodostojne dokumentacije.

Analizom cjelokupnog spisa predmeta, ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja, a polazeći pritom od sadržaja obrazloženja odluke tuženika, sud za sada ne može otkloniti prigovore tužitelja vezane za pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u postupku koji je prethodio ovom sporu.

U upravnoj stvari predstečajne nagodbe, koja se vodi u odnosu na zainteresiranu osobu kao dužnika, tužitelj je prijavio svoju novčanu tražbinu u iznosu od 6.294.092,89 kn. Upravna tijela tu prijavljenu tražbinu tužitelja nisu navela u osporavanom rješenju o utvrđivanju tražbina (niti kao utvrđenu niti kao osporenu), već je ona bila odbačena posebnim rješenjem od 17. srpnja 2015.

Ovaj sud je presudom Usl-712/16-13 od 21. veljače 2019. poništio navedeno rješenje o odbačaju tužiteljeve tražbine od 17. srpnja 2015. godine (ujedno i odgovarajuće drugostupanjsko rješenje od 21. siječnja 2016. godine) te je predmet vratio na ponovni postupak prvostupanjskom upravnom tijelu. Iz obrazloženja navedene presude proizlazi da su upravna tijela dužna donijeti odluku o prijavi tužiteljeve tražbine i tu tražbinu ocijeniti kao utvrđenu ili osporenu.

Već zbog navedenog ovdje osporavana rješenja kao nezakonita valja poništiti, jer nije moguća daljnja egzistencija postojećeg rješenja o utvrđivanju tražbina, u kojem uopće nema prijavljene tražbine tužitelja, nakon što je izvršnom presudom ovog suda poništeno rješenje o odbačaju te tužiteljeve tražbine.

Člankom 60. ZFPPN-a propisano je da se na prvom ročištu utvrđuju tražbine prema prijavama vjerovnika i ispravama dostavljenim od strane dužnika (stavak 1.), tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine tog vjerovnika te tražbine za koje postoji ovršna isprava smatraju se utvrđenim tražbinama, osim ako dužnik raspolaže javnom ili javno ovjеровljenom ispravom kojom dokazuje da je tražbina prestala (stavak 2.), tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika smatraju se utvrđenima ako je njihovo postojanje i visinu dužnik naveo u izvješću iz članka 42. i članka 67. stavka 2. ovoga Zakona (stavak 3.), nagodbeno vijeće sastavlja posebnu tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku pojedinu tražbinu unosi u kojoj je mjeri utvrđena, odnosno osporena (stavak 5.). Dakle, u postupku predstečajne nagodbe smatraju se utvrđenima tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika, tražbine za koje postoji ovršna isprava, tražbine čije je postojanje i visinu naveo sam dužnik u postupku predstečajne nagodbe i tražbine za koje je dužnik koristio pravo na odbitak pretporeza. U suprotnom se sve prijavljene tražbine smatraju osporenima.

Nadalje, s obzirom na to da je tužitelj vlasnik nekretnine na kojoj postoji hipoteka kao osiguranje tražbine prema stečajnom dužniku, upravnom tijelu valja ukazati i na odredbu čl. 72.a ZFPPN-a koja izričito propisuje da solidarni dužnici, jamci dužnika, banke garanti/izdavatelji akreditiva prijavljuju u postupak predstečajne nagodbe svoje nedospjele tražbine za koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze, te tražbine se utvrđuju, ali će za iste dužnik u nacrtu predstečajne nagodbe naznačiti da ih je i u kolikom iznosu dužan ispuniti samo u slučaju nastupa regresne obveze od strane dužnika. Dakle, iz navedene odredbe proizlazi dužnost utvrđivanja nedospjelih tražbina onih vjerovnika koji bi imali regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze, uz isključenje prava glasa vjerovnicima koji imaju pravni položaj povezanih osoba.

Iz navedenih zakonskih odredbi nedvojbeno proizlazi dužnost prvostupanjskog upravnog tijela da rješenjem obuhvati i prijavljenu tražbinu ovdje tužitelja, odnosno da je osporavano prvostupanjsko rješenje moralo sadržavati utvrđenja vezano za istu. Slijedom navedenog, u osporavanom prvostupanjskom rješenju pogrešno je utvrđeno da ukupan iznos prijavljenih tražbina iznosi 70.347.598,88 kn, budući da nije uzeta u obzir prijava tražbine tužitelja u iznosu od 6.294.092,89 kn.

Također, u drugostupanjskom rješenju tuženik je pogrešno utvrdio da je tužitelj tražio da mu se prizna tražbina prema dužniku u cjelokupnom iznosu upisane hipoteke (1.500.000,00 eura), budući da je tužitelj prijavio tražbinu u iznosu od 6.294.092,89 kn.

S obzirom na iznesena pravna stajališta, sud je utvrdio da su osporavana rješenja nezakonita, radi čega je na temelju odredbe čl. 58. st. 1. ZUS-a poništio obje osporavane odluke i predmet vratio na ponovni postupak prvostupanjskom upravnom tijelu.

U ponovljenom postupku će prvostupanjsko upravno tijelo na temelju odredaba čl. 72.a i čl. 60. ZFPPN-a utvrditi da li je u slučaju prijavljene tužiteljeve tražbine riječ o utvrđenoj ili o osporenoj tražbini, nakon kojeg utvrđenja će donijeti novo, na zakonu osnovano rješenje o utvrđivanju tražbina u predmetnom postupku predstečajne nagodbe.

Odluka o trošku temelji se na Zaključku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske sa sjednice sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 12. veljače 2018., a prema kojem kada je presudom upravnog suda ili Visokog upravnog suda Republike Hrvatske

poništeno rješenje javnopravnog tijela i predmet vraćen na ponovni postupak, svaka stranka snosi svoje troškove.

U Zagrebu, 8. ožujka 2019.

Sudac:
Janja Topol Fulir, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv točke 1. izreke ove presude žalba nije dopuštena (članak 66.a ZUS-a). Protiv točke 2. izreke ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

1. Odvjetnik Miroslav Rendić, Zajednički odvjetnički ured Josip Kozjak i Miroslav Rendić, 42000 Varaždin, Franjevački trg 11
2. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, 10000 Zagreb, Frankopanska 1, uz spis
3. K Tekstil d.o.o., 42000 Varaždin, Svilarska 2
4. U spis

Snježana Miletić

